

РЕШЕНИЕ

№ 37112

гр. София, 11.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова

Петър Савчев

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6717** по описа за **2025** година
докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от
Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и
наказания.

Производството е образувано по касационна жалба на „ЕС БИ ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ ООД, ЕИК:
[ЕИК], адр. [населено място] 1729, [улица], бл. Кампус Х срещу решение № 1403 от 14.04.2025 г.
на Софийския районен съд, НО, 14^{-ти} състав, постановено по НАХД № 2931/2025 г. С решението е
потвърдено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 38-9/15.01.2025 г., издадено от
Председателя на ДАНС, с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2 000
лв. на основание чл. 116, ал. 1, т. 2 от Закон за мерките срещу изпирането на пари за нарушение
на чл. 11, ал. 1, т. 1 от Закон за мерките срещу изпирането на пари.

С касационната жалба се твърди: неправилност на въззивното съдебно решение поради
неправилното прилагане на материалния закон във връзка с обсъждане на събраните по делото
доказателства. Твърди некомпетентност на органите издави АУАН и НП, поради което възразява
за незаконност на административно-наказателното производство. Моли се отмяна на въззивното
решение, отмяна на НП и присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба оспорва същата, моли потвърждаване на въззивното решение.
Моли присъждане на деловодни разноски.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на
касационната жалба, респ. – правилност на въззивното решение, несподеляйки твърденията на

касатора.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63а, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Районният съд, като инстанция по фактите, е установил, че касаторът е лице по смисъла на чл. 4, т. 21 от ЗМИП, а именно - организатор на хазартни игри, получил лиценз за организиране на хазартни игри на територията на Република България съгласно [Закона за хазарта](#). Правилно районният съд съобразява, че съгласно чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, лицата по чл. 4 прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при: 1. установяване на делови взаимоотношения, в т. ч. при откриване на сметка, когато с откриването на сметката се установяват делови взаимоотношения. Със заповед № ФР-9-61/20.05.2024 г. на директора на САД „Финансово разузнаване“ на ДАНС е назначена и извършена проверка на касатора на основание чл. 108, ал. 3 от ЗМИП. В рамките на проверката е установено, че на 22.01.2023 г. касаторът е открил акаунт за участие в хазартни игри в онлайн платформата на адрес www.sportingwin.com, чрез която касаторът организира игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, на лицето М. Г. М., ЕГН: [ЕГН]. В рамките на проверката се установява, което се приема от фактическа страна и от районния съд, че в периода 22.01.2023 г. – 22.05.2024 г. М. е депозирал сума в размер на 15 522 лв. в цитираната онлайн платформата на адрес www.sportingwin.com, чрез която касаторът организира игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. На база на тези факти, контролиращите органи на ДАНС са съобразили горецитираното задължение на касатора чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП и с писмо-искане от 04.06.2024 г. са изискали от касатора да им представи доказателства за установен произход на средствата на М. по реда на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП във вр. чл. 10, т. 4 от ЗМИП във вр. чл. 66, ал. 1 от ЗМИП. Установено е от фактическа страна, че във вр. с това искане касаторът не е представил доказателства за реално извършвано обследване произхода на средствата, а само вътрешни правила за това. Така, контролиращите органи на ДАНС са приели, че касаторът е извършил нарушение на по чл. 116, ал. 1 във вр. чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП и са съставили АУАН № СРР-10-11126/03.12.2024 г., който възприема описаната фактическа обстановка. Въз основа на АУАН административно-наказващият орган председател на ДАНС издава НП № 38-9/15.01.2025 г., който възприема фактическата обстановка по АУАН и налага на касатора имуществена санкция в размер на 2 000 лв., която е определена поправилата на чл. 27 и сл. от ЗАНН по минимума.

Настоящата съдебна инстанция приема, че правилно районният съд е съобразил, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, като не приема възражението на касатора, че издаването на АУАН и НП е следвало да се осъществи от органите на НАП. Това е така, доколкото общият контрол по изпълнението на закона е предоставен на председателя на ДАНС с разпоредбите на чл. 108, ал.ал. 1-5, като ал. 6 използва израза „и съответно от т. 3 от НАП“. С ал. 6 се създават допълнителни органи за контрол, между които и НАП, но не се изключват правомощията на председателя на ДАНС. Същият извод следва и от тълкуването на разпоредбата на чл. 123 от ЗМИП, която разяснява процедурата по издаването на АУАН и НП.

Неоснователно е възражението на касатора, че както АУАН, така и НП, не отговарят на изискванията съответно на 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото

липсва конкретно посочване на фактите, които се вменяват в административна отговорност на касатора, което нарушава правото му на защита. Неоснователно е възражението, че от посоченото нарушение не може да се прецени и законното приложение на сроковете по чл. 34, ал. 2 и ал. 3 от ЗАНН. В случая е относима разпоредбата на чл. 34, ал. 2 от ЗАНН, като срокът за съставяне на АУАН е изчислен спрямо откриването на нарушителя с констативен протокол рег. № ФР-10-11122/03.12.2024 г. и извършването на нарушението, отнесено към най-ранната дата от периода. Както АУАН, така и НП е посочен периодът от време 22.01.2023 г. – 22.05.2024 г., в който М. е депозирал сума в размер на 15 522 лв. в цитираната онлайн платформата на адрес www.sportingwin.com, чийто произход не е проверяван от касатора. Отговорността на последния се ангажира за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП, според който лицата по чл. 4 /какъвто е касаторът/ прилагат мерките за комплексна проверка на клиента при: 1. установяване на делови взаимоотношения, в т. ч. при откриване на сметка, когато с откриването на сметката се установяват делови взаимоотношения. Съгласно разпоредбата на разпоредбата на §1, т. 3 от ДР ЗМИП, "Делово взаимоотношение" е стопанско, търговско или професионално взаимоотношение, което е свързано с дейността по занятие на задължените институции и лица по този закон и към момента на установяването на контакт се предполага, че то ще има елемент на продължителност. В конкретния случай, административно наказващите органи ангажират отговорността на касатора, като правилно приемат, че от една страна откриването на акаунта и впоследствие извършените залагания, разкриват хипотезите на 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП и §1, т. 3 от ДР ЗМИП. Ето защо, постъпилите пари през периода е следвало да се обследват. Неоснователно е възражението на касатора, че за него, като лице по т. 21 от ЗМИП, а именно - организатор на хазартни игри, получил лиценз за организиране на хазартни игри на територията на Република България съгласно [Закона за хазарта](#), е относима разпоредбата на чл. 12, ал. 1 от ЗМИП, доколкото той е санкциониран за нарушение по чл. 11, ал. 1, т. 1 от ЗМИП.

На основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, на ответната администрация следва да се присъдят разноски в размер на 200 лв. възнаграждение за юрисконсулт.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II^{ри} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1403 от 14.04.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 14^{ти} състав. ОСЪЖДА „ЕС БИ ЕНТЪРТЕЙНМЪНТ“ ООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място] 1729, [улица], бл. Кампус Х да заплати на ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ“, адр. [населено място] 1407, [улица], на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, сумата от 200 лв. деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.